

mærksomme paa, at der uden nogen finantfiel Forandring vil kunne gøres en Ændring i den hidtilværende Tjenesteturnus ved Livgarden, der vil tilfredsstille de militære Krav i høiere Grad, og det paa en saadan Maade, at den endogfaa vil komme til at repræsentere en Lettelse for de Værnepligtige i dette Stykke. Jeg antager derfor, at det vil være let til 2den Behandling at enes om et Forslag i den Retning, som naar det foreligger, nærmere vil kunne blive motiveret. I § 2 er jo det andet Hovedpunkt Ordningen af den til fortsat Tjeneste liggende Styrke ved Fodfolket. Det er blevet mig sagt, at man har undret sig over den Redaktionsform, som her er bleven brugt, idet det hedder: „Af det et Regiment tildelte Mandskab indkaldes i Reglen 100 Mand til Begyndelsen af November; Resten til Begyndelsen af April“, saa at det skulde synes, som om Indkaldelsen til November skulde gaa forud for Indkaldelsen til April; det er imidlertid en Misforstaaelse, idet denne Redaktionsform kommer af, at det fastsatte Antal af 100 Mand kun kan angives paa Winterholdet, medens man maatte bruge en saadan Form, at man kunde sige, at Resten indkaldes til April. Meningen er selvfølgelig den, at af det Mandskab, som udskrives paa Sessjonen for Exempel i Efteraaret 1880, designeres 100 Mand til at indkaldes til Efteraaret derefter, altsaa til 1ste November 1881, medens Resten indkaldes til 1ste April 1881. Jeg tror ikke, at der behøves nogen Ændring i Redaktionen. Ved denne tilføiede Bemærkning lades der ikke Plads for nogen Tvivl mere. Antallet af Befalingsmandselever er ansat pr. Regtbatallion til 50, altsaa 500 ialt. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det er en Nedsættelse fra det Nuværende af ca. 220 Befalingsmandselever. I det næste Stykke indeholdes der en lille Bestemmelse, der giver om end kun en ringe saa dog nogen Præmie for Skydefærdighed. Brede Medlemmer vide, at det har været et Drist, som gjentagne Gange, saavel her i Thinget som i det andet Thing, har været fremsat, at en ny Hærlow maatte komme til at indeholde en saadan Bestemmelse, at det kunde være som en Løstestang for de Unges Dvelse i Skydning. Meningerne herom have været meget delte, og jeg kan gjerne sige, at Meningerne om dette Spørgsmaal ikke have skilt sig efter politiske Grænser, men at der har været modsatte Anskuelser i hver af de politiske Leire. Forslagsstillerne have søgt at faae dette Forslag saaledes redigeret, at man fra begge Sider skulde kunne finde sig i en saadan Bestemmelse, at den altsaa ikke faar nogen meget vidtgaende Betydning, men dog har den Bægt, at Hærløven er villig til at betegne Skydefærdigheden som den vigtigste Forandring og altsaa lader det være det fortrinnsvise Hensyn, som skal tages ved Spørgsmaalet om Udtagelse forlods til fortsat Tjeneste. Fra

anden Side har man villet indvende derimod, at der ofte kan være en Soldat, der skyder fortrinlig, men forøvrigt har saadanne Egenstaber, at han ganske specielt kunde trænge til at ligge længere inde til Tjeneste, men det udelukkes ikke ved denne Bestemmelse, idet det ikke er stillet saaledes op paa Spidsen, at den, der har opnaaet en vis Skydefærdighed, skal forlods hjempermitteres. Jeg haaber imidlertid, at selv denne lille Bestemmelse vil kunne øve en heldbringende Indflydelse paa Gjenoplivelsen af Dvellerne i vore Skytteforeninger, som i høi Grad have i alt Fald min Sympathi. Det næste Stykke indeholder Bestemmelsen om de to Gange Gjenindkaldelse ved Fodfolket og tildels ogsaa ved de andre Baaben. Dette fremtræder ganske vist her som en Indrømmelse ligeoverfor vore militært politiske Modstandere, om jeg tør bruge dette Udtryk; men ogsaa i den Henseende maa jeg minde om, at den Betænkning, som forelaa først paa Thingets Bord fra Fiertallet i denne Sal, indeholdt Erkjendelsen af, at det for en fuldstændig Uddannelse af Mandskabet var nødvendigt at gaa til 2 Gjenindkaldelser. Dette Things Fiertals første Forslag paa dette Omraade er 2 Gjenindkaldelser, hver paa 30 Dage. Jeg erkjender fremdeles, at, vil man have et fuldt Billede af de militære Dveller, og vil man nogeninde opnaa i Frestid at se en Bataillon, om ikke just med fuld Krigsstyrke saa dog derhen imod, ere 2 Gjenindkaldelser nødvendige. Jeg kan derfor sige, at jeg for mit Vedkommende ganske vist ingen væsentlig Betænkning har havt ved at gaa ind paa denne Bestemmelse. — Ved Rytteriet skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at der ikke er foretaget nogen væsentlig Ændring. Ændringen bestaar i det Hele kun deri, at man har ladet 4de Aargang indfalde istedetfor 5te. Jeg tror, at, om end denne Ændring har mindre Betydning, er det dog ogsaa en Foranstaltning, der letter Mandskabet, idet man vistnok hellere indkaldes i en yngre Aargang end en ældre. Med Hensyn til Rytteriet maa jeg ogsaa forbeholde Forslagsstillerne en mulig Ændring, idet vi ere blevene gjort opmærksom paa, at man ligeledes uden Forandring i den finantfielle, militære og politiske Betydning af Sagen, let kan omlægge Tjenstturnussen saaledes, at den vil blive mere tilfredsstillende for det vedkommende Baaben. Kan et saadant Forslag tilveiebringes, ville Forslagsstillerne til 2den Behandling tage Sagen under Overveielse og se at stille Forslag i den Retning. — Ved Artilleriet falder det strax i Øinene, at der ere de største Indrømmelser foregaaede, idet man har givet Artilleriet baade en betydelig taktisk Udvidelse og en ganske væsentlig Udvidelse af dets Kadrer. Man har forøvrigt i den Henseende fra alle Sider været enig om, at Artilleriet var Stedbarn ved Gjenneførelsen af Hærløven af 1867, og at der ved dennes Revision utvivlsomt maatte gøres noget